

අනන්තය

ආචාර්ය වික්‍රමබාහු කරුණාරත්න

දැනත් බඩු මිල ගැන කැකෝ ගනන්නේ නෑ. හුග දෙනෙක් බලාගෙන ඉන්නේ යුද්ධය ඉවර වුණාම තිකමිම ලොකු පොහොසත් තත්වයක් රටේ ඇති වේවි කියලයින ඒ වගේම දෙමළින් කර්මාගෙන ලැබෙන දෙයක් කාල ඇදල ඉදිපි කියලයි. ඒත් කාටත් බඩගින්න දැනෙන්න ඕනෑ. මොකද? ආදායම් ඉහළ යද්දී පඩි වැඩිවෙන්නේ නෑ. හුගත් තැන්වල රැස්කවල් නැති වෙලා. සමහරු අඩු පඩියට මොකක් හරි රැස්කවක් කරන තැනට පත් වෙලා. කොහොමටත් හැම පවුලකම ඉතාම අතහැවිය දේවල් හැර අනෙක් දේවල්වලට වියදම් කරන එක මුළුමනින්ම නවත්වලා. කොටින්ම සීනි වෙළඳාමත් අඩු වෙලා. දැන් අල්ලට සීනි කාල තේ බොන යුගය උදාවෙලා. ඒදා සිරිමා මැතිණියගේ කාලේ වැඩ කරන ජනතාවට තිබුණු ලොකු බලාපොරොත්තුවක් රට සමාජවාදයට යනව කියල. ඒ කියන්නේ මහ දේපොල රජයට අරගෙන කම්කරු උපදෙස් අනුව රට පාලනය කරගෙන යන්න හදනව කියල ඔවුන් කප වෙලා වැඩ කලා. දැන් මොකක් ගැනද බලාගෙන ඉන්න පුළුවන්. මේ ආණ්ඩුව පාතිවාදී අධිරාජ්‍ය ගැනි ධනපති ආණ්ඩුවක්.

ආමරකාවේ, ඉන්දියාවේ ඇතිලේලෙන් නැටවෙන ධනපති ආණ්ඩුවක්. ගෝලීය ධනපති උවමනාව උඩයි සියළු ආර්ථික ක්‍රියාවලියන් සකස් වෙලා තියෙන්නේ. ඇත්ත වශයෙන් මේ යුදවාදය තුළින් රාජ්‍ය බලය ඉතාම දුරුණු විදියට ශක්තිමත් කරගෙන තියෙන්නේ වෙනමොකකටවත් නෙවෙයි. සේවකයින්ට යට කෙරෙන සුරාගෙන කන්න. ලෝකය පුරාම යුද්ධානුභාවය පතුරුවලා ධනපති පාතික කරන්නේ රාජ්‍ය යන්ත්‍රය ධනපති සුරාකම නගවුරු කර ගැනීම වෙනුවෙන් පෙළ ගස්වා ගැනීමයි. මුන්ට ඕනෑ සේවකයින්ට රෙපිමේන්තු කරල ඒලා බොන්න. යුද්ධානුභාවයේ සැබෑ ප්‍රතිඵලය ඒකයි.

මිනිස්සු මේක වටහා ගන්නේ බොහොම නෙමිත්. දැන් කුඩු ගැහැට්ටි එකා වගේ බලාගෙන ඉන්නේ උඩින් රත්තරන් කෑලි පොළොවට, මිදුලට වැරදෙන කල්. හැබැයි දැන් මැද පාතික කොටස් කාගෙන් හරි පලි ගන්නට බලන් ඉන්නව. ඒත් කාගෙන් පලි ගන්නද? 83 වගේ දෙයක් වෙනවා කියන්නේ රට ඉවරටම ඉවර වෙනව කියන එකයි. මොකද? ඒදා වගේ නෙවෙයි මෙලා ලෝක දෙමළ බලවේගයට වඩා

මේ ආණ්ඩුව ජාතිවාදී අධිරාජ්‍ය ගැනි ධනපති ආණ්ඩුවක්. ඇමරිකාවේ, ඉන්දියාවේ ඇතිලේලෙන් නැටවෙන ධනපති ආණ්ඩුවක්. ගෝලීය ධනපති උවමනාව උඩයි සියළු ආර්ථික ක්‍රියාවලියන් සකස් වෙලා තියෙන්නේ. ඇත්ත වශයෙන් මේ යුදවාදය තුළින් රාජ්‍ය බලය ඉතාම දුරුණු විදියට ශක්තිමත් කරගෙන තියෙන්නේ වෙන මොකකටවත් නෙවෙයි, සේවකයින්ට යට කෙරෙන සුරාගෙන කන්න. ලෝකය පුරාම යුද්ධානුභාවය පතුරුවලා ධනපති පාතික කරන්නේ රාජ්‍ය යන්ත්‍රය ධනපති සුරාකම නගවුරු කර ගැනීම වෙනුවෙන් පෙළ ගස්වා ගැනීමයි.

සංවිධිතතාවයක ඉන්නේ. ඉන්දියාව තුළත් ලොකු ගැටුමකට ඔවුන්ට යන්නට පුළුවන්. ඒ උඩ මුළු පලායම ගිනි ගන්නන් පුළුවන්. ලංකාවම ලොකු පොර පිරියක් බවට පත්වෙවි. දැන්මත් ඒක බාගෙට සිද්ධ වෙලා. ගෝලීය බලවතුන් මේ රට තුළ හැම කුමන්ත්‍රණයක්ම දියත් කරන තැනට පත්වෙලා. මේ සියල්ල නිසා දහනුක් විදින්නේ මේ රටේ වැඩ කරන ජනතාවයි. මොකද? හැම දෙයක්ම අන්තිමට කර ගන්න වෙන්නේ අපිටම නිසා. අන්තිමට වෙන්නේ දැඩි මිලිටරි බලයක් සහිතව යුද්ධානුභාවයෙන් සුතුව ධනපති රාජ්‍යය නිර්ධනිතයේ කරපිට නැග ගැනීම විතරයි. ඒ තුළින් ගෝලීය ධනවාදී කොල්ලය මේ රට තුළ කුමානුකූලව නගවුරුවෙයි.

මේ මිලිටරි වැඩපිළිවෙලෙන් සිංහල සමාජයට අත් විඳිනු ඉරණමත් ඉතාම කණගාටුදායකයි. උප්පත්තම විතරක් නෙවෙයි ඇති වුණ විපාකය. 20,000 කට නොඅඩු තරුණ තරුණියන් මේ වැඩේට බිලි වුණා. ඒ පවුල්වලට සැපෙන්න මුදලක් ලැබෙන්නේ නැති වුණ පිරිසක නැති වුණාම නමයි. එය සඳාතනික පාඩුවක්. අනෙක් අතට ඊට වඩා දුකක්, ඒ විදියට බැලුවොත්, අපනය, ඇස් නැතිවෙලා ආබාධිත වුණ සෙබළුන්ටත් ප්‍රවල්වලටත් අත්විදින්න සිද්ධි වෙලා. තමන් ඉස්පිරිතාල පුරවල ලෙඩුන් ඉන්නවා තුවල කරුවන් හැටියට. මේ ගණන ලැක්කයට ආපන්න වෙලා ඇති කියලයි ආරාජ්‍යය. කොහොමත් එය විශාල සංඛ්‍යාවක්. සිංහල සමාජය පැත්තෙන් බැලුවොත් එය දරාගන්න හැර තමන් පාඩුවක්. එය දිගට කරගන්න වෙන දුකක්.

මේ විදියට ලොකු බිලි පුපාවක් තුළින් මේ යුද්ධය ගමන් කළේ. එය මුළුමනින්ම උප්පතා නන්නම් මැද පාතිකයා මතටයි වැටුනේ. ඉහළ ධනපති පාලන පාතිකයන් එකතු වුණේ පොඩ්ඩයි. ඇඟලුවලින් ගණන් කරන්නන් පුළුවන්. මේ විනාශයෙන් ලැබෙන ඵලය මොකක්ද? කොහොමටත් දෙමළ ජනතාව මේ රටේ ජනතාවක්. ඔවුන්ට පාලනයට හවුල් වෙන්න අයිතියක් තියෙනව. ඒ නිසා උතුරු

හැගෙනහිර දෙමළ ප්‍රාන්ත බලයක් පිහිටුවන්න වෙනවා. කොටි සංවිධානය විනාශ කලා කියල මේ විසඳමෙන් ගැලවෙන්න කාටටත් බෑ. එතකොට දෙමළ නිරාසාධ කලා කියලා සිංහල සමාජයට ඇති වාසිය මොකක්ද. ඔවුන්ට රාජ්‍ය බලයක් පොලිස් බලතල එකක් දෙනව නම්? දෙමළ රෙපිමේන්තු හදනව නම්. සාකච්ඡාවෙන් එතැනට එන්න පුළුවන් කොටස් සමඟ වුණාත්, කවුරු හරි ගිනනව නම් දෙමළ යට කරගෙන ඉන්න පුළුවන් කියල ඒක කවුලාවත් හරි යන්නේ නෑ. මොකද? අද ත්‍රස්තවාදය නැති කරන්න උදව් වන ගෝලීය බලවතුන් දෙමළ නිදහස වෙනුවෙන් සන්නද්ධ අරගලයකට වුණාත් උදව් වෙයි. මොකද? ජාතික නිදහස ධනපති පුපාත්තුවාදයේ කොටසක්. ඉන්දියාව විශේෂයෙන්ම එයට මැදිහත් වෙන එක සිතුවෙයි.

යුද්ධය නිසා ඇති වුණ විනාශයට අමතරව අපි විදේශ රටවල බලපෑමට යට වෙන්න සිද්ධි වුණා. අප අතර ප්‍රශ්න අපි පිසිමේ විසඳා ගන්න නම් මේ ඇබැදිවලට අපට මුහුණ දෙන්න සිද්ධි වෙන්නේ නෑ. ආයුධවලට දෙපැත්තම කරන විසඳුම අපටම ඉතිරි වෙනව. මේ විදේශ බලපෑමවලට වෙන්නේ අපගේ සම්පත් බලවත් රටවල් බැහැරනැතිම පමණයි. පළමුවෙන් යුද්ධයට උපකාර කිරීමට එනවා. ඊළගට සාමයට උපකාරයට එනවා. අන්තිමට බිඳ වැටුන දේශය ගොඩනැගීමට එනවා. ඒ සියල්ල සිදුවෙන්නේ ඔවුන්ගේ න්‍යාය පත්‍රයට අනුවයි. වෙනත් වචනවලින් කියනව නම් යුද්ධය ඔවුන්ට මේ රටවලට කඩා පැතිරීම නොද ඔවුන්ගේ සපයනව. ඔවුන්ට න්‍යාය තරහා මේ තම න්‍යාය පත්‍රය ගෙන යාමට පහසු මාර්ගය මේ තුළින් අවබෝධය. මේ රටේ කම්කරුවන් නිල කරගෙන උන්නේ සැලසුම් දියත් කිරීමට යුද්ධානුභාවයට වඩා හොඳ වෙන්න වැඩපිළිවෙලක් නම් නිතාග නන්නේ අමාරුයි. වෙන කවරුන්ටත් වඩා රාජ්‍ය ශක්තිමත්. ඊට අමතරව යුද්ධය, ඉතා ආනුභාවයසමාජ ජනතාව හැසිරවීමේ මාර්ගයක්. විශේෂයෙන්ම කම්කරුවන්, සිසුන් මෙල්ල කරගන්න මේ ආණ්ඩුව ඉතා ඉහලින් යොදන අවියක් බව දැන් කාටත් පැහැදිලියි.

කොහොම වුණත් ජනතා අරගලය දැඩි ලෙසට මතු වෙන්න පුළුවන් වගකරයෙන්. ඒත් වතු කම්කරුවන්ගේ සංවිධාන දැනට ඒ අයට වෙන විදියේ උදව් පෙව් කරමින් අල්ලගෙන සිටින නිසා ඒකාබද්ධ සටනක් ඇති වන එක නවත්න ගන්න පුළුවන් වෙලා. ඉන්දියාව ඇතුළු රටවල් ගණනාවක් වතු කම්කරු නිරාස, පලය හා අධ්‍යාපන ප්‍රශ්න වෙනුවෙන් මැදිහත් වෙන්න. මේ මුදල් විසඳුම් කරල පහසුකම් සැපයීම කර දෙන උදවිය හැටියට නොහැකිමාත් ලොකු තනක් අල්ල ගෙන ඉන්නේ. වන්දසේකරන්ටත් එවැනිම පල්ලමක් අනුවෙලා තියෙන්නේ. ඒ නිසා දෙමළ ජනවතාවට සිදු වන අසාධාරණ මොනවා වුණත් ආණ්ඩුවේ ඇමතිකම් රැකගෙන වැඩ කිරීමට මේ න්‍යායයෙන් පෙළඹෙන ඉන්නේ. ඒත් ඉදිරියේදී මේ විදියට කර ගෙන සුභසාධනවල හයිසෙන් මේ අයට වැරදීමෙන් ඉඩ ලැබෙයි කියල ගිහන්න බෑ.

From page 4 (Military Conquest..)

now completed, the military assault has no further relevance and would be detrimental to long term peace if it were continued. The next stage in tackling the LTTE insurgency has to be handled entirely differently and with different skills; preferably different personnel should be in charge. It is a stage when the military keeps to the background; the gun is not pointed and the same 'war' assumes a humane mode. The mission would be to reintegrate the Tamil populace into the mainstream by winning hearts and minds and thereby undermining the insurgent's base. Studies of the successful control of insurgency in countries like Malaysia, Ireland, and, recently, Iraq have shown that such an approach brings long term results. Social and political solutions come to the fore.

The modern theory of insurgency control has been enshrined in the US manual of counter insurgency. This was written by General David Petraeus, warrior-scholar and the man who led the surge in Iraq and transformed the situation there into one of stability. Iraq is no longer the American failure. Petraeus is now trying to do the same thing in Afghanistan. "Counter-insurgents should prepare for a long-term commitment" is one sentence from the manual, "offensive operations are only the beginning," is another. As General Templar said of the Malayan Emergency over fifty years ago, "the shooting side of this business is only 25 per cent of the trouble." The real challenge for Sri Lanka now lies ahead. Steps taken in this direction would determine the long term future of the country.

වෙස්ටර්න් ලංකා ස්පයිසස්

WERRIBEE HOPPERS POINTCOOK ALTONA TARNEIT WYNDHAMVALE

ප්‍රදේශවාසී ඔබගේ ශ්‍රී ලාංකික වෙළඳ සැල

සෙ.ව 10.00 සිට රාත්‍රී 7.00 දක්වා
ඔහස් - සිකුරාදා සෙ.ව 10.00 සිට රාත්‍රී 8.00 දක්වා
සතියේ දින 7 ම විවෘතයි

NO 4 QUARBING ST
WERRIBEE
MELWAY - 205 F 6
TP - (03) 9742 2487
Mob - 04 0233 5450

WESTERN LANKA SPICES
Werribee